skabsloven om opløsning af ægteskaber uden at se dem i en større sammenhæng. En eventuel gennemførelse af dette forslag helt isoleret fra ægteskabslovgivningens øvrige bestemmelser kan derfor ikke føre til en fornuftig og sammenhængende lovgivning. Det skyldes først og fremmest, at disse bestemmelser har videreført et rodfæstet separationsinstitut i dansk ret med helt præcise tidsfrister og med en detaljeret regulering af alle retsforhold mellem ægtefællerne. En ændring heraf vil nødvendigvis medføre, at der samtidig må foretages en vurdering af de øvrige skilsmissegrunde. Dette må naturligvis medføre en modernisering af yderligere dele af ægteskabslovgivningen.

Mindretallet vil derfor opfordre justitsministeren til at iværksætte et arbejde med henblik på en modernisering specielt af ægteskabslovgivningens opløsningsbestemmelser, idet det afgørende synspunkt i ægteskabslovgivningen fortsat bør være en beskyttelse og bevarelse af ægteskabet som et grundlæggende element i vores samfund.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *udvalget:*

Til teksten

1) Den foreslåede ændring affattes således:

»I *§ 39* affattes *stk. 1* således:

»En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet forsætlig vold af grovere karakter over for denne eller børnene.««

Nye paragraffer

2) Efter den foreslåede tekst, der bliver § 1, indsættes som nye paragraffer:

»§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1987.

Stk. 2. Er der før lovens ikrafttræden anlagt sag til opnåelse af skilsmisse eller indgivet ansøgning om bevilling til skilsmisse efter ægteskabslovens § 39, anvendes den hidtidige regel.

Stk. 3. Såfremt begge ægtefæller begærer det, inden endelig dom afsiges eller bevilling meddeles, kan § 39, som affattet ved § 1, dog anvendes.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I ægteskabsudvalgets betænkning nr. 2 har et flertal foreslået, at udtrykket »mishandling« udgår af § 39, og at en ægtefælle i stedet skal kunne få skilsmisse, hvis den anden ægtefælle har gjort sig skyldig i forsætlig vold af grovere karakter over for ægtefællen eller børnene. I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det foreslåede er svarende til det, som ægteskabsudvalgets flertal anbefalede.

Baggrunden for ændringsforslaget er at præcisere, at volden skal være forsætlig. Herved sikres det, at bestemmelsen ikke kan påberåbes i tilfælde, hvor ægtefællens handling ud fra en retlig vurdering må bedømmes som uagtsom. Hvis den ene ægtefælle f.eks. på grund af uopmærksomhed, uforsigtighed, klodsethed eller lignende kommer til at påføre den anden ægtefælle eller børnene en legemskrænkelse, uden at dette var tilsigtet eller anset som et overvejende sandsynligt resultat af handlingen, kan § 39 herefter ikke danne grundlag for skilsmisse. Påvirkning af alkohol bør derimod ikke kunne medføre, at bestemmelsen ikke kan anvendes. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 3.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har formålet med at ændre formuleringen af § 39, stk. 2, været at præcisere, fra hvilket tidspunkt fristen skal regnes, når volden er udøvet henholdsvis over for ægtefællen og over for børnene. Udvalget finder, at den foreslåede formulering af lovforslaget i visse tilfælde kan give anledning til tvivl om, fra hvilket tidspukt fristen skal regnes.